

noget, en masse ordførere her synes er enormt godt og absolut ikke trænger til nogen ændring, det, at vi kan komme i en situation, hvor den førstfødte pige i kongefamilien bliver sat til side for den næstfødte dreng.

Er det et udtryk for demokrati, er det et udtryk for den ligeberettigelse, som folk her i salen ønsker, eller er det lige præcis et eksempel på, at der er ting, som vi bør se på ud fra en almindelig, demokratisk ligestillingsmæssig opfattelse, men som man altså desværre ikke ønsker at bidrage til?

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget i mødet tirsdag den 8. maj 2001.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forhandling om redegørelse nr. R 16: Indenrigsministerens Landdistriktsredegørelse 2001.

(Redegørelsen anmeldt 27/4 2001. Redegørelsen givet 27/4 2001. Meddelelse om forhandling 27/4 2001).

Sammen med denne sag foretoges:

6) Forespørgsel nr. F 68:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens initiativer til at styrke grundlaget for en varig bosætning i landsbyer og landdistrikter?«

Af Ole M. Nielsen (KRF), Børge Klit Johansen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 27/4 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/5 2001).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til tirsdag den 8. maj 2001.

Begrundelse

Ole M. Nielsen (KRF):

Da jeg stillede denne forespørgsel til indenrigsministeren, det var sidste torsdag, var det sidste frist for at knytte en forespørgsel til den beretning, som var averteret, landdistriktsredegørelsen. Og da vi ikke havde set beretningen på det tidspunkt, syntes jeg ikke, jeg ville gå glip af muligheden for at stille et konstruktivt forslag til vedtagelse for at rette op på nogle af de dårligheder, som måtte være i regeringens beretning.

Jeg må konstatere, at da jeg fik beretningen, der var den faktisk bedre, end man kunne frygte. Det er jo positivt at kunne sige det til regeringen; det vil jeg gerne sige. Den er ikke så ringe, som vi siger i Vendsyssel.

Principielt har regeringen stor forståelse for landdistrikternes vanskelige situation og for bosætningen, det er jo især det, vi har spurgt til, og i praksis har regeringen da også mange gode ting i gang, støtte til forskellige puljer og initiativer.

Alligevel må vi konstatere, at befolkningstallet falder, og at indkomstudviklingen ikke kan følge med. Det med befolkningstallets fald kan vi komme tilbage til, for det er ikke så entydigt i beretningen, som jeg tror det er i virkeligheden, men det har lidt med statistik at gøre.

Men selv om regeringen overordnet og også indenrigsministeren i særdeleshed har stor forståelse, så kniber det alligevel i praksis. Det gælder især inden for andre områder end indenrigsministerens, og derfor kan man heller ikke foreslå en vedtagelse om de værste fejl her i dag, så det vil vi ikke prøve på.

Men nogle af de hindringer, der er for en mere positiv udvikling i landdistrikterne, ligger især inden for miljø- og planlovgivningen, hvor en række af partier – og jeg er ikke altid iblandt dem, for jeg er ikke enig i det hele – har fremsat forslag, og de fleste af dem som sagt rigtig gode, om en lidt mere åben holdning og lidt mere forståelse for, at man kan udvide aktiviteterne. Men der er desværre gået forstokkede ideologiske standpunkter i den sag i miljø- og plankredsen her i Folketinget, må vi sige.

En lidt mere moderne opfattelse kunne afhjælpe det problem, som forespørgslen handler om, altså netop bosætning, og vi glæder os så selvfølgelig til at høre, hvad ministeren nu har at berette, som jeg håber er et supplement, også til det, der står i redegørelsen.